

Năm nay, khoảng một tuần trước lễ Giáng Sinh, một người bạn trong hội thánh chúng tôi đã viết Chúa trong số những người có mặt tại lễ. Anh là một tín hữu yêu mến Chúa, một người chồng tốt, người cha đáng yêu đáng kính. Anh có một gia đình hạnh phúc, anh chị sống bên nhau được 24 năm, nhưng từ khi một người bạn của anh chia tay, anh đã qua đó một quá trình suy nghĩ. Cũng trong tuần đó, một chị trong hội thánh bạn của chúng tôi cũng đã chia sẻ với con và Nỗi của Chúa sau một cơn bão bão. Chị mới 37 tuổi. Chị ra đi để lại ba đứa con thơ dại và một người con gái cô đơn. Anh chị sống chung với nhau được 12 năm. Đợi với người chồng đã mất, mọi năm đó chị nhớ là một giấc mơ thoáng qua mà thôi.

Chúng tôi tin chắc rằng quý vị cũng đã biết hoặc đã từng chia sẻ với người bạn tình yêu không trọn vẹn, hôn nhân bị "đứt gãy" như đôi vợ chồng phải chia tay nhau vĩnh viễn một cách đột ngột và đau đớn. Cũng có thể chính quý vị đã kinh nghiệm nỗi đau đó khi chia tay. Tất cả những điều này nhắc chúng ta hai điều về hôn nhân. (1) Cuộc hôn nhân nào, dù hạnh phúc hay không hạnh phúc rồi cũng sẽ đến ngày kết thúc. (2) Ngày đó sẽ đến rất đột ngột, trong lúc chúng ta không nghĩ, và sẽ để lại cho ta nỗi đau đớn và lòng trống rỗng.

Chúng ta không thể ngăn cản cơn bão của thiên nhiên, cũng không biết ngày nào sẽ chia tay mình phải chia tay nhau. Tuy nhiên có một điều chúng ta có thể làm để khi ngày đó đến chúng ta không quá đau đớn. Đó là chúng ta sống với nhau như thế nào để khi ngày chia tay đến, dù buồn vì chia ly, chúng ta cũng thấy lòng vì có thể nói: "Tôi đã làm tròn bổn phận của người vợ (hay người chồng), tôi đã làm tất cả những gì có thể làm cho người tôi yêu."

Đó có một hôn nhân hạnh phúc bền lâu, chúng ta không nhất thiết phải có người chồng tài giỏi, người vợ nhan sắc. Gia đình chúng ta cũng không cần phải quý giá cao sang, có nhiều tiền của, có đầy đủ những điều ta muốn. Nhưng chúng ta cần yêu thương nhau, tin cậy nhau, chân thành với nhau, sẵn sàng hy sinh cho nhau và cam kết đem lại hạnh phúc cho nhau cho đến ngày cuối cùng của cuộc đời.

Viên đá thử sáu dễ gây đau mắt hôn nhân bền lâu là lòng quý trọng. Thông thường chúng ta có khuynh hướng là, khi gặp một người nào thường xuyên hoặc gặp bên người nào lâu, thì đâm ra xem thường người đó. Dù đó là người tài giỏi, đức nhiều người kính trọng, hoặc là người mà ta yêu mến. Chúng ta thường nghe câu: “Quen quá hóa nhờn” hoặc “Bớt nhà không thiêng.” Trong đời sống vợ chồng, đây cũng là điều dễ xảy ra.

Nếu lúc đầu chúng ta đến với nhau vì lòng mến phục và quý trọng, khi sống với nhau, chúng ta hãy làm thế nào để giữ được lòng quý trọng đó. Chúng tôi dùng chữ quý và trọng vì ý từ này có hai phần riêng biệt. Vợ chồng phải quý nhau và kính trọng nhau. Có người quý nhau mà thiêu kính trọng nên lắm khi đi quá vị trí của mình. Đây là trường hợp như bà vợ quá quý chồng nên xem chồng như đứa con nhỏ, lúc nào cũng chú ý nhắc nhở, lo lắng cho từng li từng tí. Cũng có người ông chồng quý vợ nhưng không xem vợ ngang hàng với mình, trái lại có khuynh hướng xem vợ như là món đồ chơi hay là tài sản riêng, mình có quyền sử dụng hay đòi xé như thế nào tùy ý. Người khác cũng có người đôi vợ chồng kính trọng nhau mà không quý nhau. Trường hợp này xảy ra khi một người có chồng là tu sĩ hoặc quá nhiều, hoặc chồng sinh trưởng trong một gia đình quý tộc. Có khi vì người phải người quá khó tính mà người kia phải nên sợ hãi không cảm thấy gần gũi hay quý chuộng.

Trong thế kỷ, vợ chồng vì sống gần bên nhau mỗi ngày, biết rõ khuyết điểm của nhau nên khó kính trọng nhau. Nhưng đó là điều sai lầm. Là con dân của Chúa, chúng ta phải sống theo Lời Chúa dạy trong mối fellowship và mối hoàn cảnh. Thánh Kinh ghi Lời Chúa dạy như sau:

Lòng yêu thương phải cho thành thói... Hãy lấy lòng yêu thương mà mến mà yêu nhau như anh em. Hãy lấy lòng kính nhau... Trong vòng anh em phải cho hiệp ý nhau, đừng có cao sang, nhưng phải ưa thích sự khiêm nhường. Chớ cho mình là khôn ngoan (Rô-ma 12:9-10, 16)

Người khiêm nhường khi nhìn thấy khuyết điểm của vợ hay chồng, không xem thường người đó, vì biết rằng chính mình cũng có nhiều khuyết điểm và tính xấu cần sửa đổi. Ngoài ra, vợ và chồng là một, nên chúng ta cần nâng đỡ, tôn trọng và gây đau cho nhau. Chúng ta không nên nói hay làm điều gì gây tổn thương cho nhau hay làm hỏng phẩm giá của nhau. Sứ đồ Phao-lô khuyên:

Chớ làm sự chi vì lòng tranh cạnh hoặc vì hư vinh, nhưng hãy khiêm nhường, coi người khác như tôn trọng hơn mình (Thư Phi-líp 2:3)

Dù vợ hay chồng của chúng ta là người như thế nào, chúng ta cũng đừng khinh dể hay xem thường. Nếu đó là người thì u đồ o đồ c và không kính sợ Chúa, người đó sẽ chịu trách nhiệm trước mặt Chúa. Nếu người đó có đời sống tốt lành xa, Chúa sẽ sẵn lòng, còn bên phần của chúng ta là tôn trọng người đó và cứu người cho người đó.

Vợ chồng quý nhau nghĩa là người này xem người kia là người đáng biết nhất và quan trọng nhất trong đời sống mình. Ngoài Chúa ra, đó là người chúng ta yêu thương và quý chuộng nhất trên đời, là người mà ta sẽ chăm sóc, bảo vệ và cố gắng hết sức để làm cho cuộc đời người đó được hạnh phúc. Hãy tôn trọng tôn trọng, nếu đáng sống bên cạnh một người mà ta biết rằng người đó sẽ luôn luôn yêu thương chúng ta dù chúng ta biết toàn, lúc nào cũng sẵn sàng nâng đỡ, an ủi và quan tâm đến phúc lợi của chúng ta, thì chúng ta sung sướng biết chừng nào. Dĩ nhiên là gia đình sẽ khó có hạnh phúc nếu người này cứ trông chờ người kia yêu quý mình trước. Để tránh điều đó, chính ta hãy tận lòng quý trọng người bên đời của mình trước và rồi cả hai cùng quý trọng nhau. Chúng ta bày tỏ lòng quý mến nhau thường xuyên, trong những việc nhỏ nhặt và to nhỏ, chứ không phải chỉ trong những dịp đáng biết hay chỉ khi nào chúng ta muốn người kia làm theo ý mình.

Có một bà mẹ kia đưa con đi học đàn, khi giờ học chấm dứt, mẹ y bà mẹ trong nhóm mẹ đi ăn tối với học sinh bà mẹ, nói rằng phải vì lo bà mẹ cảm cho chồng. Các bà kia ngạc nhiên nói: “Chồng là bà mẹ cảm thì thế nào ngày mà sao chồng coi trọng quá vậy, lâu lâu mẹ có một dịp mình đi ăn chung với nhau mà?” Người bà kia đáp: “Bà mẹ cảm thì là thì giờ rất quý đối với mẹ và người trong gia đình tôi, đó là thì giờ duy nhất trong ngày vợ chồng con cái được gặp gỡ trò chuyện với nhau, tôi không thể bỏ qua mà không nói trước cho chồng tôi biết.” Đó là người và biết quý chồng con, quý những giờ phút gia đình quây quần với nhau. Nhiều khi vì quá bận rộn với việc học, việc làm, với những cuộc họp với bà con bên bè, gia đình chúng ta đã mất đi những giờ phút họp mặt quý báu.

Không những vợ chồng phải quý nhau, chúng ta còn quý những ngày tháng đáng sống bên nhau, vì không ai biết mình sẽ đáng sống bên nhau bao nhiêu lâu. Có thể cả chồng chúng ta sẽ sống với nhau đáng năm mười năm hay ba mươi năm, nhưng biết đâu chỉ đáng hai mươi hoặc mười năm mà thôi. Không những thế, tại nhà và bên cạnh tất còn có thể tràn ngập bất cứ lúc nào. Nhiều người không quý vợ hay chồng, cũng không quý những ngày sống bên nhau. Đến khi vợ hay chồng qua đời rồi mới thì thào tiếc và ân hận sao mình đã không biết quý những ngày vợ chồng có nhau.

Không những quý nhau và quý những ngày tháng sống bên nhau, vợ chồng cũng phải kính

trợ nhau. Khi kính trọng nhau, chúng ta sẽ không nói hay làm điều gì khiến người kia phải xấu hổ, tức giận. Cũng không làm hay nói điều gì khiến người đó mất tự tin, tổn lòng và có tội lỗi cảm. Ví dụ, nếu vợ hay chồng của chúng ta không được may mắn hoặc hành động nào đó không đúng, không được trọng vọng trong gia đình tin Chúa, hoặc gia đình cha mẹ bị đổ vỡ, v.v..., chúng ta không nên nhảm nhí người đó như là một lời chê bai hay để so sánh với hoàn cảnh tốt đẹp của chúng ta. Nếu người bạn đời của chúng ta có một khuyết tật nào đó trên thân thể hay một thói xấu của con số đời, chúng ta không nên nói cho người khác biết. Nếu thất lòng kính trọng người phải người, chúng ta sẽ luôn luôn gây đau, nâng đỡ, giúp cho người đó được thoải mái hơn, tự tin, không làm điều gì làm tổn danh dự hay hạ thấp giá trị của người đó.

Đặt lòng tôn trọng nhau, vợ chồng nên giữ nhau bằng những tình yêu dạt dào và ngọt ngào. Đừng bao giờ dùng chữ “mày tao” để xưng hô với nhau. Các ông chồng khi tức giận thì đừng quát tháo vợ bằng những từ ngữ không đẹp, làm tổn thương danh dự của vợ, đây là điều chúng ta nên tránh. Theo Lời Chúa dạy, chồng là chủ gia đình và là đầu vợ, vì thế phải làm gương cho vợ trong mọi sự, nhất là trong cách nói năng và cư xử. Chúa cũng dạy:

Chồng phải yêu vợ như chính thân mình. Ai yêu vợ mình thì yêu chính mình vậy (Thi Ê-phê-sô 5:28)

Còn người vợ, được Chúa đặt dưới sự hướng dẫn của chồng nên phải kính trọng chồng. Khi người vợ dùng tiếng “vâng, dạ” nói với chồng, không hề giá trị của mình như người trái ngược, làm tăng phẩm cách của mình lên, vì thế chồng biết đó là người vâng lời Chúa, thuận phục và tôn kính chồng.

Khi mọi việc êm đẹp, vợ chồng có thể tôn trọng nhau dễ dàng, nhưng khi gặp chuyện bất đồng ý kiến hoặc khi nóng giận chúng ta dễ nói hay làm những điều không đẹp. Chúng ta cần sống với Lời Chúa và ở trong mối tâm giao mật thiết với Ngài, để tình yêu và sự cảm nhận của Chúa sẽ giúp chúng ta kiềm chế và đối xử với nhau cách khôn ngoan, ngay cả những lúc phiến giận nhau. Điều chúng ta cần tránh trong lúc nóng giận là dùng miệng nhau bằng những lời thô tục, dùng nói nặng nề với nhau, và nhất là dùng bao giờ để xử lý với nhau bằng vũ lực. Vì những điều này sẽ gây tổn thương sâu đậm trong tình nghĩa vợ chồng và ảnh hưởng tai hại đến hạnh phúc chung.

Một điều khác nữa chúng ta cần tránh để thất vọng tôn trọng vợ hay chồng mình, đó là dùng nói xấu vợ chồng mình với người khác. Một khi chúng ta nói ra những điều không đẹp của người phải người, không những chúng ta làm hạ giá trị của người đó nhưng cũng hạ giá trị của chính mình. Kinh Thánh dạy:

Bây giờ anh em nên trở lại hết mọi điều đó, tức là thói quen, buồn giận và hung ác. Đừng nói hành ai, chỉ có một loại tội xấu nào ra từ miệng anh em (Cô-lô-se 3:8)

Trong trường hợp vợ chồng gặp những nạn đói lũ lụt, cần có những người như mẹ chồng hay người khác để giúp thì khác. Trong trường hợp đó chúng ta không nói xấu người bên đói như là tìm kiếm sự hạnh phúc của người có thể đem quyền để giải quyết nạn đói gia đình mình.

Người tôn trọng vợ hay chồng cũng sẽ không sợ hãi người khác. Đây là vấn đề rất tinh tế. Khi người bên đói cần chúng ta có những lời khuyên để giúp, chúng ta nên nhắc nhở nhau và chỉ nói riêng với người đó. Đừng bao giờ sợ hãi nhau trước mặt người khác, vì làm như thế người bên sợ sẽ xấu hổ, có thể giận và không muốn sợ hãi. Để đối với sự gia đình được hạnh phúc, chúng ta nên có những lời nói và hành động bày tỏ lòng kính trọng người bên đói của mình. Người đó sẽ cảm thấy vui vẻ, thoải mái, không mất cảm nhận thêm tin, và sẽ cố gắng để giữ mãi lòng kính trọng của chúng ta.

Theo Lời Chúa dạy, vợ phải tôn trọng chồng, như chồng cũng phải tôn trọng vợ, qua cách cư xử trong đời sống hàng ngày. Sách Phi-e-rơ khuyên:

Hỡi người làm vợ, hãy phục chồng mình, hầu cho như có người chồng nào không vắng theo Đấng, đầu chồng là y như khuyên bảo, chỉ bởi cách ăn uống của vợ cũng phải hóa theo, vì theo cách ăn uống của chồng em là tình yêu và cung kính. Chỉ tìm kiếm sự trang sức bên ngoài, như gióc tóc, đeo đồ vàng, mặc quần áo lòe loẹt; nhưng hãy tìm kiếm sự trang sức bên trong giữa lòng, tức là sự tinh sạch chồng hầu nát của tâm hồn đầu dềnh, im lặng, đây là giá quý trước mặt Đấng Chúa Trời. Vì các bà thánh xưa kia, trông cậy Đấng Chúa Trời, vâng phục chồng mình, hầu tra dồi mình do sự ngay; như Sa-ra vâng phục Áp-ra-ham, gọi người là chúa mình; như các con em làm điếu lành, không sợ chi hết mà rỗi trí, thì trở nên con cái của Sa-ra vậy. Hỡi người làm chồng, hãy yêu người khôn ngoan ra trong sự ăn uống với vợ mình, như là với người yêu dấu nhất; vì như sự cùng anh em hãy phục sự sống, nên phải kính trọng họ, hầu cho không điếu gì làm rối loạn sự cộng sự của anh em (I Phi-e-rơ 3:7)

Minh Nguyên

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành